

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jany Baricovej v právnej veci **navrhovateľky Obce Č.**, zastúpenej JUDr. P., advokátom, so sídlom v T., proti **odporkyni Správe katastra Trebišov**, so sídlom v Trebišove, Námestie Mieru 804, za účasti *Mesta Č.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. H 1/1997-Iv zo dňa 8. júna 2006, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/16/2006-24 zo dňa 21. augusta 2007 a proti dopĺňaciemu rozsudku č. k. 2Sp/16/2006-40 zo dňa 13. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/16/2006 - 24 z 21. augusta 2007 v spojení s opravným uznesením č. k. 2Sp/16/2006-35 z 8. januára 2008 a dopĺňacím rozsudkom č. k. 2Sp/16/2006-40 z 13. marca 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. H 1/1997-Iv z 8. júna 2006, ktorým podľa § 52 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení zákona č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej

štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) zamietla návrh navrhovateľky na začatie konania o určení priebehu hranice obce a katastrálneho územia Č..

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa stotožnil s právnym názorom odporkyne o tom, že nebola splnená podmienka zákona na začatie konania o zmene priebehu hranice obce podľa § 52 ods. 1 katastrálneho zákona. Poukázal na to, že odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní z listinných dôkazov svedčiacich o tom, že dobové orgány štátnej moci na miestnej úrovni v Obci Č. súhlasili so zmenou katastrálneho územia vyčlenením 281 ha pre Mesto Č., nakoľko táto zmena bola prerokovaná na Rade Miestneho národného výboru Č. dňa 15. novembra 1972 a následne na plenárnom zasadnutí dňa 24. novembra 1972, a týmto spôsobom bol podľa názoru krajského súdu zachovaný zákonný postup upravujúci zmenu priebehu hranice. Krajský súd mal za to, že rozhodnutia orgánov bývalých národných výborov nie je možné a priori negovať iba poukazom na to, že ich nemožno stotožniť s pojmom obec a obecná samospráva. Vychádzajúc z vtedy platného zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch konštatoval, že v obci pôsobil národný výbor ako orgán štátnej moci, ktorú vykonávali volení poslanci. V prípade, že sa obec súhlasne vyjadrila k zmene katastrálneho územia, pričom tento jej postup bol v súlade s vtedy platným zákonom, nie je podľa názoru krajského súdu možné jej súhlas nebrať do úvahy. V opačnom prípade by bolo možné spochybniť každé rozhodnutie o zmene katastrálneho územia, čo zákonodarca pri zakotvení reštitučného ustanovenia § 52 ods. 1 katastrálneho zákona nemohol mať v úmysle.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnila ustanovením § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil správnomu orgánu na nové konanie a rozhodnutie. Nesúhlasila s právnym názorom krajského súdu, že k zmene priebehu hranice nedošlo bez súhlasu obce alebo obyvateľov obce, nakoľko obyvateľov sa nikdy nikto nepýtal na ich názor, nebola zvolaná schôdza občanov obce, na ktorej by boli informovaní o zmene priebehu hraníc. S odvolaním sa na skutočnosť, že v roku 1972 obec ako samostatný právny subjekt neexistovala, t. j. nemala právnu subjektivitu, bola navrhovateľka toho názoru, že Radu alebo Plénum MNV nemožno stotožniť s obyvateľmi obce alebo s obcou. Navrhovateľka ďalej poukázala na to, že podľa vtedy platných právnych predpisov MNV bol orgánom štátnej správy, a nie samosprávy, čo znamená, že reprezentoval štát, a názor, že štát reprezentovali občania, bolo iba suchým konštatovaním. Navrhovateľka tvrdila, že v zmysle teórie štátu a práva právny systém platný do roku 1990 poznal iba štátne orgány rôznych stupňov (MNV, ONV, KNV, ministerstvá a vláda). Z uvedených dôvodov a aj s ohľadom na skutočnosť, že do roku 1990 neexistovali samosprávne orgány,

ktoré by reprezentovali a presadzovali vôľu občanov jednotlivých územných celkov či obcí, mala navrhovateľka za to, že neexistoval súhlas obce ani obyvateľov obce so zmenou priebehu hranice katastrálneho územia alebo obce, a preto podľa jej názoru boli splnené zákonom stanovené podmienky podľa § 52 a nasl. katastrálneho zákona v znení platnom v roku 1997, a preto správny orgán mal jej návrhu vyhovieť.

Uznesením č. k. 2Sp/16/2006-35 zo dňa 8. januára 2008 krajský súd opravil v zmysle § 164 O.s.p. úvodnú časť rozsudku, nakoľko pri jeho vyhotovovaní opomenul uviesť v záhlaví označenie prejednávanej veci.

Doplňacím rozsudkom č. k. 2Sp/16/2006-40 z 13. marca 2008 rozhodol krajský súd o trovách konania tak, že právo na ich náhradu účastníkom nepriznal s poukazom na ustanovenie § 250q ods. 1 O.s.p. s použitím § 250l ods. 2 O.s.p., nakoľko navrhovateľka nebola v konaní úspešná a odporkyňa toto právo zo zákona neprináleží.

Navrhovateľka podala v zákonnej lehote aj odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku navrhujúc, aby ho odvolací súd zmenil a priznal jej náhradu trov konania, tak prvostupňového konania v sume 5 456,--Sk, ako aj odvolacieho konania v sume 2 104,--Sk.

Odporkyňa ani účastník konania Mesto Č. sa k odvolaniam navrhovateľky písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) na odvolacom pojednávaní nariadenom podľa § 250ja ods. 2 veta druhá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné priznať úspech.

Predmetom súdneho prieskumu na základe návrhu navrhovateľky, ktorým bol opravný prostriedok podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., bolo rozhodnutie odporkyne č. H 1/1997-Iv zo dňa 8. júna 2006, ktorým zamietla návrh navrhovateľky zo dňa 19. decembra 1997 na začatie konania podľa § 52 ods. 1 katastrálneho zákona o určení priebehu hranice obce a katastrálneho územia Č., ktorá bola vytvorená podľa § 10 zákona Slovenskej národnej rady č. 130/1970 Zb. (o územnom členení Slovenskej socialistickej republiky) a vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky č. 93/1970 Zb. (o určovaní názvov obcí a ich častí, ulíc a iných verejných priestranstiev a o číslovaní budov) zmenou územia obcí a zmenou názvov obcí a ich častí, vykonanou v Slovenskej socialistickej republike v období od 1. januára 1974

do 1. januára 1976 pre okres Trebišov s účinnosťou od 1. januára 1974, podľa ktorej sa vytváralo samostatné územie obce Č., ktorá bola zriadená uznesením Krajského národného výboru v Košiciach zo dňa 27. marca 1957 č. 62/1957.

Podľa § 79g katastrálneho zákona konania o určení priebehu hranice pozemkov začaté do nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 katastrálneho zákona v znení platnom do 31. decembra 2001 katastrálny úrad na návrh obce alebo obyvateľov obce v konaní rozhodne o zmene priebehu hranice obce alebo hranice katastrálneho územia (ďalej len „priebeh hranice“) vtedy, ak sa zmena priebehu hranice vykonala v rokoch 1948 až 1989 bez súhlasu obce alebo obyvateľov obce.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené zákonné predpoklady na zmenu priebehu hranice obce a hranice katastrálneho územia Č., nakoľko nebola splnená podmienka, že sa zmena priebehu hranice vykonala bez súhlasu obce alebo obyvateľov obce Č.. Za správny preto považuje odvolací súd záver krajského súdu, že rozhodnutie odporkyne je zákonné.

V prejednávanom prípade podala dňa 19. decembra 1997 navrhovateľka zastúpená starostom obce na vtedajšom Okresnom úrade v Trebišove, katastrálnom odbore, návrh na zmenu v doterajšom priebehu hranice spoločných katastrálnych území Č. a Č., ktorý odôvodnila tým, že zmena v priebehu hranice sa vykonala v inkriminovanom období bez súhlasu obce resp. pléna, pričom obyvatelia obce sa k zmene ani nemohli vyjadriť, nakoľko išlo o politický nátlak vtedy vládnuceho režimu.

Z dobových orgánov založených v administratívnom spise - uznesenia Rady Miestneho národného výboru v Č. zo dňa 15. novembra 1972 pod bodom 4.b. vyplynulo, že rada po oboznámení o vyvlastnení pozemku v obci Č. pre obec Č vo výmere 281 h podľa § 8 zákona Slovenskej národnej rady č. 130/1970 Zb. toto vzala na vedomie a súhlasila s vyvlastnením poľnohospodárskej pôdy pre obec Č. uznesením č. 46/1972. V zápisnici z Pléna Miestneho národného výboru obce Č. konaného dňa 24. novembra 1972 je v bode 6a. o vyvlastnení pozemkov pre mesto Č. uvedené, že plénum prerokovalo a súhlasilo s uskutočnením zmien katastrálneho územia pre mesto Č. a s vyčlenením 281 ha z obce Č..

Odvolací súd sa stotožňuje s konštatovaním krajského súdu, že uvedeným spôsobom bol zachovaný zákonný postup upravujúci v tom čase zmenu územia obcí (§ 8, § 10 zákona Slovenskej národnej rady č. 130/1970 Zb., ako aj § 39 ods. 2 písm. e/ zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch).

Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku navrhovateľky, že krajský súd nesprávne právne posúdil skutočnosť, že k zmene priebehu hranice došlo bez súhlasu obce alebo obyvateľov obce. Rovnako ako krajský súd aj odvolací súd je toho názoru, že nemožno nebrať do úvahy rozhodnutia orgánov obce – národných výborov, ktoré boli v tom čase orgánmi štátnej moci a správy v krajoch, okresoch a obciach (§ 1 ods. 1 zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch) a ako zastupiteľské zbory pracujúceho ľudu boli zložené z poslancov, ktorí boli volení na základe všeobecného, rovného a priameho volebného práva tajným hlasovaním (§ 1 ods. 2 zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch), a nemožno ich rozhodnutia bez ďalšieho negovať iba z toho dôvodu, že volebný systém bol v tom čase nedemokratický. Uznesenie prijaté na plenárnom zasadnutí, ktorému bolo podľa § 39 ods. 2 písm. e/ zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch vyhradené rozhodovať o územných zmenách, a ktorým bol daný súhlas s územnou zmenou, bolo vyjadrením súhlasu obce resp. jej obyvateľov urobeným prostredníctvom volených zástupcov obyvateľov obce – poslancov, zúčastnených na plenárnom zasadnutí, ktorí rozhodovali o územnej zmene. Plenárneho zasadania sa mali možnosť zúčastniť aj obyvatelia obce, keďže plenárne zasadania boli verejné (§ 43 ods. 1 zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch). Preto uznesenie plenárneho zasadania Miestneho národného výboru v obci Č. prijaté dňa 24. novembra 1972, na ktorom sa rozhodlo o predmetnej územnej zmene v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi je aj podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať za súhlasné stanovisko obce resp. jej obyvateľov so zmenou priebehu hranice.

Z uvedených dôvodov stotožňujúc sa s právnym posúdením veci krajským súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za vecne správny. Podané odvolanie neobsahuje také nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli niečo zmeniť na zisteniach krajského súdu.

Za nedôvodné považuje odvolací súd aj odvolanie navrhovateľky proti dopĺňaciemu rozsudku, ktorým jej krajský súd nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že nebola v konaní úspešná. Podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. s použitím § 250l ods. 2 O.s.p. môže súd priznať právo na náhradu trov konania žalobcovi len vtedy, ak mal v konaní úspech. Navrhovateľka v konaní na krajskom súde nesporne úspech nemala, a preto krajský súd rozhodol správne, i keď s poukazom na nesprávne ustanovenie O.s.p. (namiesto § 250q ods. 1 O.s.p. mal byť § 250k ods. 1 O.s.p., čo však odvolací súd považuje za zrejmu nesprávnosť, ktorú je možné odstrániť postupom podľa § 164 O.s.p.), keď jej a ani ostatným účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením z 8. januára 2008 a doplnčacím rozsudkom zo dňa 13. marca 2008 ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, nakoľko navrhovateľka nemala v konaní úspech a úspešnej odporkyňi a ani ďalšiemu účastníkovi konania žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 11. februára 2009

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth